

Lk 2¹Azokban a napokban történt, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. ²Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt. ³Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. ⁴József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. ⁶Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. ⁷Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

⁸Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. ⁹Egyszerre csak ott állt előttük

az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. ¹⁰De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. ¹¹Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. ¹²Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” ¹³Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: ¹⁴„Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarát embereinek!”

Kedves Testvérek!

Az örömhírt Szent Lukács leírásából hallhattuk. Lukács stílusára jellemző egyfajta színpadiasság. Olyan, mintha egy monumentális darabot írna, ahol a tömegjelentek között a kisember, az egyén is fontos szerepet kap. Ebben a színdarabban hol a mennyei seregek sokasága dicsőíti Istent - hol egy kisvárosban élő szüzet látunk. Először a hatalmas római birodalom látszik a császárral és a helytartóval - aztán szűkül a kép, egyszerű pásztorokat látunk, és egy újszülöttet. Ott van a szent Jeruzsálem, a gyönyörű templommal - a szentíró pedig a Megváltót felismerő öregemberre, Simeonra fókuszál.

A mai evangéliumban ennek a színházi előadásnak a legelején vagyunk. Még nem kezdődik el maga a darab, de a függöny valamiért megmozdul. Egy pillanatra mögé lehet tekinteni,

látszik, hogy milyen előadásban lesz részünk. Mint mikor a karácsonyfa alatt a csomagolásból meg lehet sejteni, hogy mi lesz az ajándék, vendégségbe érkezünk, és az előszobában lévő illatok árulkodnak, hogy mi lesz az ünnepi ebéd.

Szétnyílik a függöny, és az angyal megszólítja a pásztorokat. A függönynek ebből a kis megnyílásából is tudható: Isten ránk tekint, akármilyen távol élünk is mások figyelmétől. A hétköznapiok, a munka, az egyszerű napi rutin is Isten színe előtt történik. Szent Benedek a Regulában arra biztatja a szerzetest, hogy *legyen arról meggyőződve, hogy Isten őt az égből mindig, minden időben szemmel tartja, tetteit Isten szeme mindenütt látja*. Ettől az ember először megijed, de az angyal így szól: *Ne féljete, Megváltó született Nektek*. Isten figyelme a szükségünket, az ínségünket, az elesettségünket meglátó figyelem. A mindennapokban is.

Amikor elkezdődik a színelőadás, rögtön az elején kiderül, hogy rendhagyó lesz. A színpadról lejön a színész a nézők közé. *Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.* Krisztus megszületéséig Istenről, mint felettünk élőről gondolkodhatott az ember. Kapott eddig is üzenetet a választott nép a próféták közvetítésével, de Krisztusban maga az Üzenet jött közénk. Velünk az Isten, a kiszolgáltatottságban és a törekenységben, a nehézségekben, mikor menekülni kell, velünk van a tanulásban és a munkában, baráti beszélgetésekben, gyászban és ünneplésben, hogy csak néhány epizódot említsek a most elkezdődő Evangéliumból.

És amilyen rendhagyó az előadás a kezdetétől fogva, olyan rendhagyó lesz a vége is. Jézus Krisztus kereszthalálakor a Templom kárpitja meghasad. Az függöny, ami mögé épp, hogy beláttunk az előadás kezdetekor, ami mögül a főszereplő kijött

közénk, a darab végére funkcióját veszti. A köztünk és Isten között lévő elválasztás ideje lejárt. Nemcsak törődve néz ránk Isten, nemcsak közénk jön, de magához is emel minket. Vele és nála a helyünk, akkor is, amikor még a földi testben élünk. Amikor pedig *e földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.*

Ez az Evangélium: az egész univerzumból, a világtörténelemből, a vergődő Föld bolygóból, a sok gonddal küzdő Európából Isten kiemel téged: rád tekint, veled akar élni, és magához emel, mert hozzá tartozol. Hiszed-e, amit az angyal hirdetett? : *Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr .*

Ámen.